

novi

HORIZONTI

časopis za nauku, kulturu i društvene informacije ISSN: 1512-017X

REBIU-L-EWEL-REBIU-L-AMIR T429, H. G. APRIL 2008, BR. 104, 104 strana 9, cijena 2KM, za inspirativno 3C. The New Horizons magazine

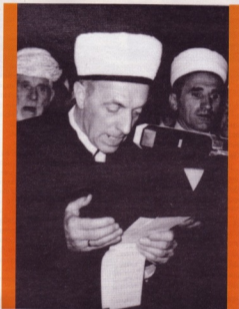
**NEKA MI SE
DESNICA OSUŠI
AKO TE ZABORAVIM
JERUSALEME!**

Hadži hafiz
Halid ef. Hadžimulić,
ponos Sarajeva
i sarajevske uleme

Bošnjaci i Hrvati
u vlasti RS,
nemaju
nikakvog
uticaja

Prvi autoritet Sarajeva

- Došli mi pred vrata. Matič opremljena. Nosimo je niz Curak. Nismo još prošli niz Pehlivanušu. A on, hafiz Smail, nosi džezazu, pa dah s jedne, dah s druge strane. - Što ti, hadži-Hafize, ne popuštaš? - upitah ga. - Eh, da znaš! Nikad ti neće pasti šaka da ovakvu džezazu poneseš! Svi su joj hafizi, i s jedne i s druge strane: hafiska šći, hafiska sestra, hafiska mati, i hodžinska žena! (Iz sjećanja Halida Varatana sa džezaze Hadžimulićeve majke)

Hadži hafiz Halid-efendija, sin Ali-efendije i Aiša-hanume, rođene Kulenović, svijet je ugledao 1. januara 1916. godine u Sarajevu. Kada su mu bile nepune tri godine na ahiret mu je preselio amidža hafiz Muhammed-efendija od koga je čuo prve riječi o islamu. Kasnije je išao u mekteb pred oca Ali-efendiju u Džininom sokaku u Sarajevu. Hifz je završio za dvije godine (1923. i 1924.) ali je hafiska ispit polagao i zvanično promoviran u

hafiza tek 1936. godine. Još kao dječak od 6-7 godina, skupa sa bratom hafiz-Mustafom, počeo je učiti hifz pred ocem Ali-efendijom, a pošto im je majka Aiša-hanuma nezvanično bila hafiza, ona ih je preslušavala i popravljala. I njen otac Džaffer-efendija Kulenović, bio je hafiz, a i dvojica braće, Mustafa Fatim-efendija i Sulejman-efendija.

Hafiz Halid-efendija je za pola godine naučio pola Kur'ana napamet, a

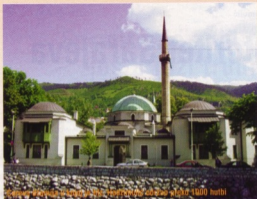
slijedeće 1923. godine nastavio i skoro stigao do kraja, a onda je, radi pohađanja osnovne škole, morao prekinuti. Memoriranje Kur'ana nastavio je tek četrdeset godina kasnije i 1963. godine učinio hafisku dovu, skupa sa svojim prijateljem hafizom Fadil-efendijom Porčom. Dova je proučena u Carevoju džamiji, a šereta su učili hafiz Gusić, hafiz Sirčo, hafiz Probo, hafiz Fazlić, hafiz Silajdžić, hafiz Sokolović i hafiz Trebinjac, a dovu - hadžihafiz Asim-efendija Sirčo.

Prije osnovne škole hafiz Halid je završio mekteb pred ocem Ali-efendijom. Nakon osnovne škole hadži-hafiz Hadžimulić završio je Šer'atsku sudačku školu 1937. godine, zatim Višu islamsku šer'atsko-teološku školu u Sarajevu. Filozofski fakultet, Odsjek za romanistiku, završio je u Zagrebu 1942. godine.

Nakon Drugog svjetskog rata pohađao je Filozofski fakultet u Sarajevu, Odsjek za orijentalistiku, na kojem je diplomirao 1955. godine.

Hafiz Hadžimulić je od 1. oktobra 1941. godine do 23. juna 1943. godine radio u Gradskoj štedionici u Sarajevu. Ujedno je od 7. novembra 1942. godine bio mu'ezzin Sarač-Ismailove džamije u Sarajevu, gdje je njegova otac službovao kao imam do 12. augusta 1943. godine.

Tokom Drugog svjetskog rata hadži hafiz Hadžimulić je jedva izbjegao smrt u grupi rođoljuba koje je na Marindvoru povjehao zloglasni Maks Luburić (28. marta 1945. godine). Od tridesetak sarajevskih

Mukabele

Hafiz Hadžimulić je godinama učio i predvodio ramazanske mukabele u više sarajevskih džamija. Kao mahafiz izveo je 16 hafiza i bio član Komisije za polaganje hafiza. Više hafiza od njega izveli su jedino hafiz Mustafa-efendija Mujezinović i hafiz Muhammed-efendija Ridanvić, po dvadeset. Hafiz Hadžimulić je jedan od sarajevskih hafiza koji je teraviju klanjao hatmom.

Posljednji je mesnevi-han u gradu na Miljacki, gdje se Mesneviya tumačila stoljećima. Kao dijete redovno je išao kod Merhemica na ders Mesneviye, a poslije na ders iz Buharijine zbirke hadisa kod Ahmed-efendije Bureka, sve do 10. aprila 1948. godine. Kasnije je, skupa sa šejhom Hadžibajrićem, prilikom Šebi 'arusa, prvo u kući hadži-Mujage Merhemica, a onda u nekim sarajevskim džamijama, prevodio i tumačio Mesneviju. Na šebi-'aruskim akademijama učestvovali su i Mehmed-efendija Mujezinović i Mustafa-efendija Mehić.

Trenutno hafiz Hadžimulić živi povučeno u porodičnoj kući u ulici Curak u Sarajevu, ibadetiti, hrani golubove i svojim učenicima kazuje derseve iz Mesneviye. Pred njim je oko dvije godine Mesneviju slušao i Nedžad-efendija Latić, bilježio ta predavanja i neke detalje iz biografije hafiza Hadžimulića, a zatim napisao toplu i sugestivnu knjigu o njemu nazvanu *Zlatni bejt - hadži-hafiz Halid Hadžimulić - iz životopisa*. Knjiga je već doživjela dva izdanja, a autor ju je objavio pod pseudonimom Nedžmudin Nesuh.

Hadži-hafiz Halid-efendija Hadžimulić oličenje je dobrote, iskrenog mu'mina bez kalkulisanja, čistog i plemenitog čovjeka, i već odavno je, za mnoge, prvi autoritet polumilionskog šeber-Sarajeva, pa i cijele Bosne i Hercegovine. Njegova pojava u našoj sredini djeluje poput svjetionika na hridinama opasanim nemirnim i olujnim morem. Neka Allah, dž.š., ukabuli njegov život i djelo!

Ahmed Mehmedović

mladića koji su bili optuženi da su saradivali s partizanima Luburić je povješao na Marindvoru njih 28, spasili su se samo hafiz Hadžimulić i još jedan mladić. Kada su ga ustaše presrele i pokušale uhapsiti, hafiz je počeo bježati, a oni su za njim pucali rafalnom paljkom. Ljudi su kasnije pričali da mu je ograđ bio sav izreštan i pun olova. Poslušao je savjet prijatelja Ismeta Žige da bježi, ako naide na raciju, i da im živ ne smije dopasti šaka.

Nakon rata radio je, od 1947. do 1960. godine, kao službenik u Vakufskom povjerenstvu i Vakufskoj direkciji u Sarajevu. U Gazi Husrevbegovu biblioteku dolazi 1961. godine gdje radi na poslovima bibliotekara i ostaje do kraja 1981. godine. Uradio je veliki broj kataloških jedinica za orijentalne rukopise koje su koristili kasniji autori Katalaga, a da nigdje nisu naveli njegov doprinos sređivanju kataloške grade.

Hubte

Nakon toga radi kao imam u nekoliko sarajevskih džamija i, najzad, kao imam druge po značaju sarajevske džamije - Careve. U toj džamiji ostao je do iza posljednjeg rata, a 7. oktobra 1994. godine s minbera te džamije proćuo je i kazao svoju hiljaditu hubtu. Dvadesetak njegovih hubti objavljeno je u Glasniku VIS-a od 1976. do 1982.

godine. Pred sami rat radilo se i na priređivanju Hadžimulićevih hubti, ali je rat taj projekat omeo, pa one nikada nisu ugledale svjetlo dana.

Potpisnik ovih redova imao je čast da ga mjenja na minberu Careve džamije tokom rata, kada se hadži hafiz Halid-efendija Hadžimulić bio privremeno povukao.

Hadžimulićeve su hubte bile mudre, odmjerene, aktualne, ali nikad huškačke i provokativne. Hubte je unaprijed spremao, pisao i na minberu ih skoro doslovno čitao, ponajprije zbog toga da se osigura od krivih interpretacija i od plaćenih uhoda koje su motrile na svaku izvorenju riječ. Kada bi dara prevršila mjeru Hadžimulić je znao reagirati sa minbera Careve džamije ne pitajući za cijenu. Tako je bilo i kada je književnik Derviš Sušić 1979. godine u svome pamfletu nazvanom „Parergon“ Bošnjacima u lice sasuo nepodnošljive uvrede. Hadžimulić je s minbera Careve džamije, pred reisom Hadžibabićem, dr. Senajlovićem, Dozom, Hukićem, Dobračom i drugima, dostojanstveno poručio da to nije istina i da bi naše vjerske vođe morale stati u odbranu imama i muslimana. Nakon toga jedva je zadržao mjesto imama i hatiba te džamije.